

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie uwolnienia od opłaty myta kopytkowego miasta Lwowa zaprzęgów wiozących potrzebne materiały do budowy i konserwacji dróg powiatowych i gminnych powiatu lwowskiego.

Wysoki Sejmie!

W załatwieniu ustnego sprawozdania komisji drogowej z dnia 8. lutego r. 1895. o wniosku posła Abrahamowicza powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 9. lutego r. 1895. następującą uchwałę:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził rewizję przepisów mytniczych miasta Lwowa i przedstawił na najbliższej sesji sejmowej projekt ustawy, uwalniającej od opłaty myta miejskiego w Król. stołecznem mieście Lwowie zaprzęgi dowożące potrzebne materiały do budowy i utrzymania dróg powiatowych i gminnych jako publicznych“.

Stosownie do otrzymanego polecenia Wydział krajowy przeprowadził rewizję przepisów mytniczych miasta Lwowa, następnie zbadał stan rzeczy i przedkłada Wysokiemu Sejmowi następujące sprawozdanie:

Prawo poboru myta Kopytkowego nadane zostało gminie miasta Lwowa na mocy dekretu nadwornego z dnia 3. października r. 1788. l. 988., którego postanowienie potwierdzone zostało artykułem 11tym Najwyższego przewileju cesarskiego z dnia 6. listopada roku 1789.

Dochody czerpane z pomienionego myta służyły wyłącznie gminie miasta Lwowa na opędzenie ogólnych potrzeb oraz wydatków aż do r. 1816., w którym na podstawie dekretu e. k. Nadwornej kancelaryi z dnia 19. sierpnia r. 1816. przekazana została *jedna piąta* część corocznego czystego dochodu z myta kopytkowego na dotację funduszu lwowskiego szpitala powszechnego.

Taryfa opłaty rzeczowego myta wymierzona pierwotnie dekretem nadwornym z dnia 3. października r. 1788. l. 988. ulegała w następnych latach kilkakrotnym zmianom. w formie zaś obecnej, obowiązuje od dnia 1. stycznia r. 1874. na mocy ustawy krajowej z dnia 12. października r. 1873. Dz. u. kr. Nr. 266.

Odmienne od ogólnie obowiązującego przepisu mytniczego (ok. gubern. z 15. czerwca r. 1821. l. 31.629.) według którego wszystkie zaprzęgi wiozące potrzebny materiał do budowy i utrzymania wszystkich dróg publicznych wolne są od opłaty myta, postanowionem zostało artykułem III. powołanej ustawy krajowej, że w sprawie uwolnienia od opłaty myta kopytkowego mają i nadal moc obowiązującą przepisy mytnicze *specyjalnie* dla miasta Lwowa wydane do rządu których zalicza się ustęp 13. B. taryfy poboru lwowskiego myta kopytkowego, uwalniający od opłaty powyższego myta za okazaniem certyfikatu dostawy *tylko podwozy wiozące materiały do budowy i utrzymania dróg państwowych i krajowych.*

Artykułem III. tej samej ustawy zapewnioną została w myśl dekretu c. k. Nadwornej kancelaryi z dnia 19. sierpnia r. 1816. piąta część czystego dochodu z poboru myta kopytkowego gminy miasta Lwowa na rzecz funduszu lwowskiego szpitala powszechnego.

Ogólny czysty dochód z poboru pomienionego myta w ubiegłym trzyleciu t. j. od r. 1892. do r. 1894. wynosił:

w r. 1892.	.	128.821	złr. 99	ct.
w r. 1893.	.	130 282	„ 25	„
w r. 1894.	.	143.545	„ 18	„

z których to dochodów piątą część pobierał corocznie fundusz lwowskiego szpitala powszechnego.

Wydział krajowy chcąc zbadać w przybliżeniu ubytek w dochodach z poboru myta kopytkowego lwowskiego na wypadek uwolnienia od opłaty tego myta wspomnianych zaprzęgów, wezwał Magistrat miasta Lwowa do przedłożenia odnośnych lat statystycznych.

Gdy jednak tenże magistrat nie mógł zestawić dat powyższych dla braku odpowiednich zapisków, poruczyliśmy dokonanie tej czynności lwowskiemu Wydziałowi powiatowemu przy pomocy inżyniera naszego Oddziału techniczno-drogowego.

W myśl odnośnego rozporządzenia przedłożył lwowski Wydział powiatowy żądany wykaz, w którym za podstawę do obliczenia pomienionego ubytku przyjęto ilość potrzebnego materiału na projektowaną budowę i przysłą konserwację, a mianowicie:

- pierwszych ośmiu kilometrów drogi gminnej „Lwów-Szczerzec-Komarno“;
- czterech kilometrów drogi gminnej „Lwów-Basiówka“.

Według powyższego wykazu uwolnienie od opłaty kopytkowego zaprzęgów dowożących potrzebne materiały do budowy i utrzymania dróg rzeczonych zmniejszyłoby dochód z poboru wspomnianego myta w następujący sposób:

- w pierwszych ośmiu latach ubytek w dochodach miasta wynosiłby rocznie 561 złr. 60 ct.
w dochodach zaś funduszu szpitala lwowskiego 140 „ 40 „
- w następnych dwunastu latach coroczny ubytek w dochodach miasta wynosiłby 333 „ 60 „
w dochodach zaś funduszu lwowskiego szpitala 83 „ 40 „
- wreszcie po upływie dwudziestu lat uszczuplonyby został corocznie dochód gminy miasta Lwowa o sumę 288
a funduszu powszechnego szpitala o sumę 72 „

Gdy zaprzeczyć się nie da, że rozwój sieci komunikacyjnej jest sprawą dobra publicznego zasługująca na wszelkie poparcie, przeto żądanie lwowskiego Wydziału powiatowego, które znalazło wyraz we wniosku p. A. Abrahamowicza, należy uznać za uzasadnione, zwłaszcza że w danym wypadku wybudowanie pomienionych dróg, przyczyniając się do wzrostu ruchu skierowanego przeważnie do miasta Lwowa, nie pozostałoby bez korzyści dla gminy tegoż miasta.

Z tych też zapewne powodów oświadczył Magistrat Lwowa w relacji przedłożonej Wydziałowi krajowemu dnia 10. października 1895 r. l. 36,661., że niezwiązany żadnemi postanowieniami nie odmówi przyczynienia się i poparcia w sprawach dotyczących komunikacji.

Gdy wobec powyższego oświadczenia Magistratu wątpić nie można, że gmina miasta Lwowa bez zniewolenia jej do tego drogą — ustawodawczą uwolni w zupełności od opłaty myta kopytkowego *w drodze porozumienia* zaprzęgi wiozące potrzebny materiał do budowy i utrzymania dróg powiatowych i gminnych powiatu lwowskiego, przeto Wydział krajowy nabrawszy przekonanie, że sprawa ta załatwioną zostanie pomyślnie w drodze administracyjnej, przestaje na niniejszem sprawozdaniu i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie uwolnienia od opłaty myta kopytkowego miasta Lwowa zaprzęgów wiozących „potrzebny materiał do budowy i konserwacji dróg powiatowych i gminnych powiatu lwowskiego“.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

We Lwowie, dnia 13. grudnia 1895.

Marszałek krajowy:

St. hr. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Edward Jędrzejowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

